

İçerik

- a) Assembler
- •http://web.eecs.utk.edu/~jplank/plank/classes/cs360/360/notes/Assembler2/lecture.html
- •http://web.eecs.utk.edu/~jplank/plank/classes/cs360/360/notes/Assembler3/lecture.html

- ☐ Bu ders, bilgisayar organizasyonu ve yığın-stack çerçevelerinin bir devamıdır ve fonksiyon çağrılarına odaklanmaktadır.
- ☐ Yanda bir fonksiyon içeren C kodu ve assembler'daki karşılığı verilmiştir.
- ☐ Bu fonk. çağrılarının her ikisi de basittir.
- ☐ Main() önce yığında bir değişken tahsis eder ve sonra "jsr a"yı çağırır, bu da alt program a'ya dallanmak anlamına gelir.
- □a()'nın tek yaptığı 1 döndürmek -- bunu r0'ı 1'e ayarlayıp "ret"i çağırarak yapar.
- □Kontrol main() fonksiyana döndüğünde, a'nın r0'daki dönüş değerini []:
 i için ayırdığı belleğe depolar.

<u>p1.c</u>

```
int a()
{
   return 1;
}
int main()
{
   int i;

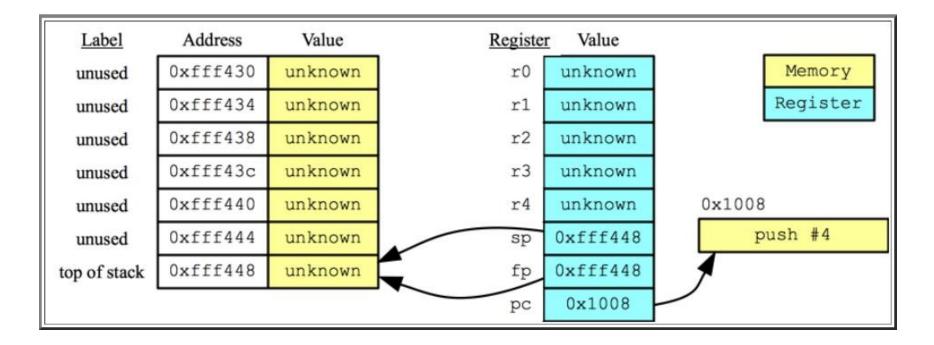
   i = a();
}
```

```
a:
    mov #1 -> %r0
    ret
main:
    push #4
    jsr a
    st %r0 -> [fp]
    ret
```

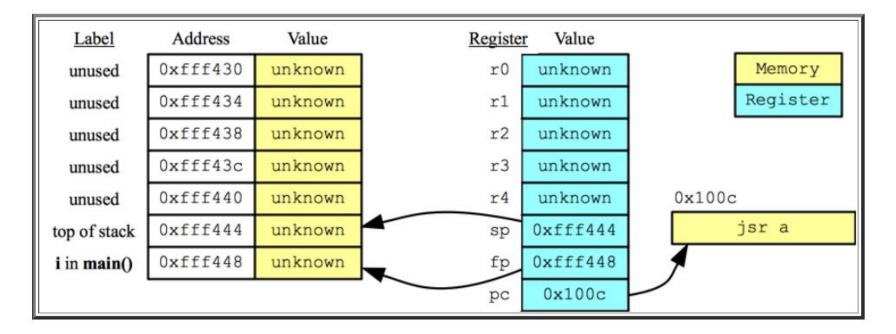
- □Bu basit görünüyor; ancak, jsr ve ret çağrıldığında olanlar biraz daha karmaşıktır.
- □Olan şu:"jsr" çağrıldığında, (pc+4 bir sonraki çalıştırılacak komut) ve fp'nin mevcut değeri yığına itilir-push.
- □İtme-push nedeniyle, sp'nin değeri **jsr** çağrısından önceki değerden 8 daha az olacaktır.
- □Daha sonra, **fp** geçerli **sp** olarak değiştirilir ve **pc** adı verilen fonksiyonun ilk komutunun konumu olarak değiştirilir.
- ☐Bu, bilgisayarın donanımı tarafından atomik (kesintiye uğramadan) olarak yapılır.
- □jsr devreye girdikten sonra, yeni bir yığın çerçevesindeyiz ve bilgisayar a()'yı yürütür.

- "ret" çağrıldığında, sp geçerli fp olarak değiştirilir.
- □Ardından fp yığından çıkarılır: sp'nin değeri dört artırılır ve fp yığından okunur.
- □Son olarak, pc yığından çıkarılır: sp'nin değeri tekrar dört artırılır ve pc yığından okunur.
- "jsr" gibi, bunların hepsi donanım tarafından atomik (kesintisiz) olarak yapılır.
- "ret" tamamlandığında, bilgisayar orijinal "jsr" komutundan sonraki komut olacak şekilde ayarlanır ve bu prosedürün yığın çerçevesi geri yüklenir.

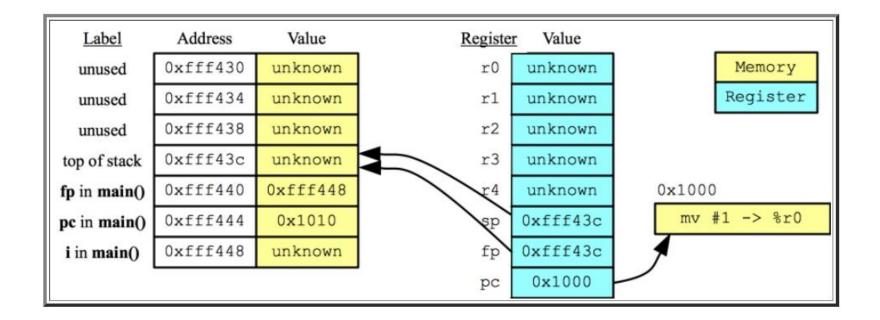
Aşağıda jassem.tcl'yi p1.jas üzerinde çalıştırırsanız göreceğiniz şeyin bir çizimi bulunmaktadır. Programın başlangıcında, yığın ve kayıtlar aşağıdaki gibi görünür:

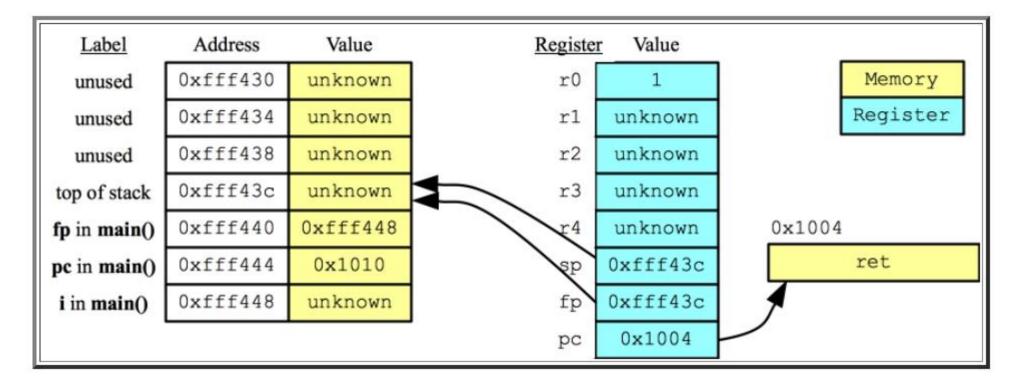
- □ (Bu arada -- jassem.tcl bilinmeyen değerlere ve kayıtlara **sıfır** atar. Burada değerlerin gerçekte ne olacağını bilmediğimizi göstermek için "unknown" koyuyoruz.)
- □İlk olarak, i yerel değişkenini tahsis etmek için sp 4 azaltılır:

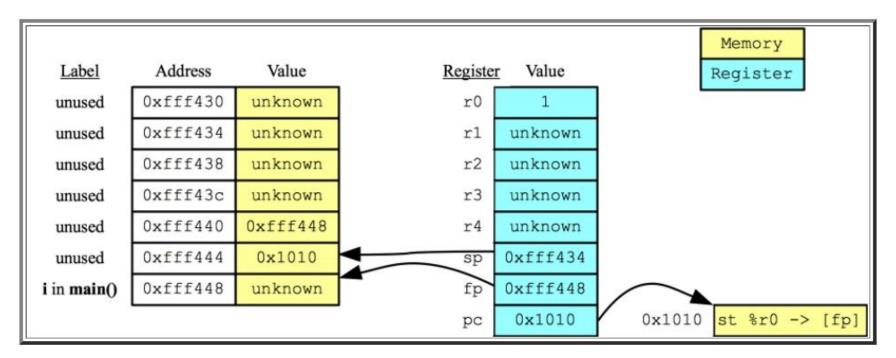
□ Daha sonra **jsr** çağırılır. Bu, yığındaki (pc+4) ve fp'nin değerini iter-push ve fp'yi yeni sp'ye ve pc'yi a'ya ayarlar:

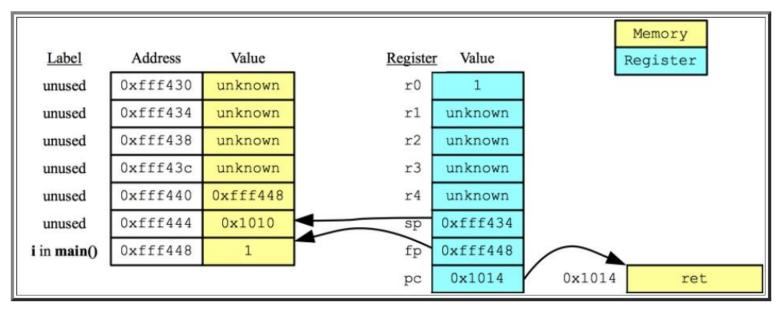
□Şimdi a için yeni bir yığın çerçevemiz olduğuna ve bilgisayarın a'yı yürüttüğüne dikkat edin. Yaptığı ilk şey 1'i r0'a yüklemek:

- □Daha sonra "ret" diyoruz. "Ret", sp'yi fp'ye ayarlar ve sonra fp'yi ve bilgisayarı yığından çıkarır.
- □Tamamlandığında, main()'in yığın çerçevesine geri dönüyoruz ve jsr'den sonraki komutu yürütüyoruz:

- "main içindeki fp" ve "main içindeki pc" değerlerinin değiştirilmediğini veya silinmediğini unutmayın.
- □Sadece yığında kalırlar. Ancak "yığının üstünde" oldukları için referans alınmamalıdır.
- □Şimdi "st %r0 -> [fp]" yürütülür ve makine durumu şöyle görünür:

- ☐Şimdi main() bitti ve "ret"i çağırıyor.
- □yığın, main() ret'i çağırdığında, kontrol işletim sistemine geri dönecek ve süreç sona erecek şekilde ayarlanmıştır.
- □ Program p1.jas'ta ve yukarıda gösterdiğim şeyi tam olarak görmelisiniz.
- □Bir sonraki örnek, fonk. parametreleri ve yerel değişkenler içeren bir prosedürü göstermektedir.
- □C kodu (p2.c): solda ve birleştirici (p2.jas): sağda:

```
int a(int i, int j)
{
   int k;
   i++;
   j -= 2;
   k = i * j;
   return k;
}

int main()
{
   int i, j, k;
   i = 3;
   j = 4;
   k = a(j+1, i);
   return 0;
}
```

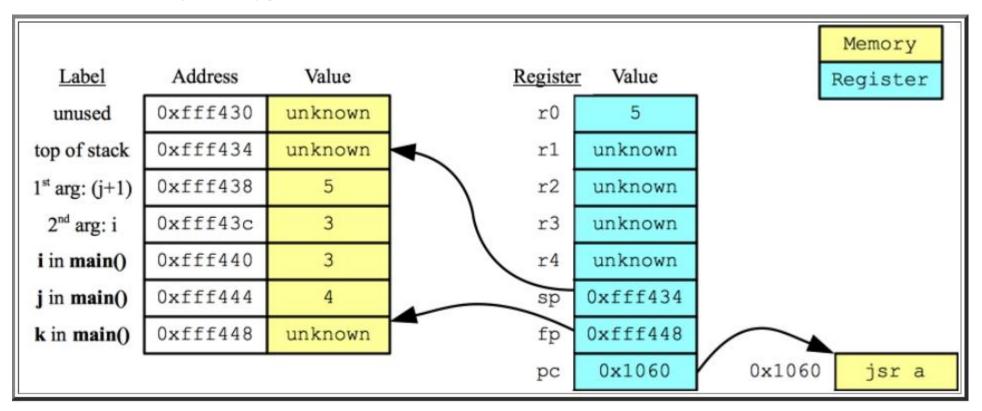
```
ain:
                                                                                      / Allocate i, j, k.
                                                               push #12
push #4
                         / Allocate k, which will be [fp]
                                                                                      / i is [fp-8], j is [fp-4], k is [fp]
ld [fp+12] -> %r0
                         / i++
                                                                                      / i = 3
                                                               mov #3 -> %r0
add %r0, %g1 -> %r0
                                                               st %r0 -> [fp-8]
st %r0 -> [fp+12]
                                                               mov #4 -> %r0
                                                                                      / j = 4
                                                               st %r0 -> [fp-4]
ld [fp+16] -> %r0
                         / j -= 2
                                                                                      / Push i onto the stack
                                                               ld [fp-8] -> %r0
mov #2 -> %r1
                                                               st %r0 -> [sp]--
sub %r0, %r1 -> %r0
st %r0 -> [fp+16]
                                                               ld [fp-4] -> %r0
                                                                                      / Push j+1 onto the stack
                                                               add %r0, %g1 -> %r0
ld [fp+12] -> %r0
                         / k = i * j
                                                               st %r0 -> [sp]--
ld [fp+16] -> %r1
mul %r0, %r1 -> %r0
                                                               jsr a
                                                                                      / Call a(), then pop the arguments
st %r0 -> [fp]
                                                               pop #8
                                                                                     / Put the return value into k
                                                               st %r0 -> [fp]
                         / return k
ld [fp] -> %r0
ret
                                                               mov #0 -> %r0
                                                                                     / Return 0
                                                               ret
```

p2.c

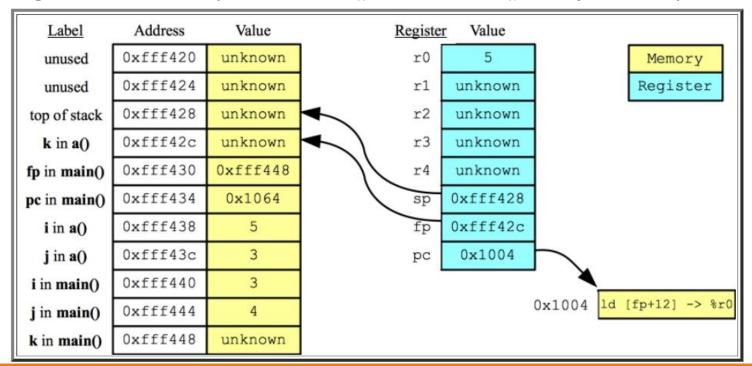
p2.jas

- •Önce main() üzerine odaklanalım. Başlangıçta, yığın üzerinde i, j ve k'yi tahsis eden yığın işaretçisini 12 azaltır.
- •Derleyicimiz bunları yığında bildirildikleri sıraya koyar, böylece yukarıdaki yorumlar şunu belirtir:
- •i [fp-8]'de, j [fp-4]'te ve k [fp]'de. Ardından, i ve j'yi başlatıyoruz.
- •Parametreli bir fonk. çağırdığınızda yaptığınız şey, parametreleri yığına ters sırada itmektir-push.
- •Sonra jsr çağırılır. jsr çağrısı geri döndüğünde, <u>o hafızayı yeniden kullanabilmek için argümanları yığından çıkarırız.</u>
- •Bu durumda, main() jsr'yi çağırdığında yığına bir göz atalım.
- •Manuel çizim olsa da değerler ve adresler bunu jassem'de çalıştırdığınızda olanlarla eşleşiyor:

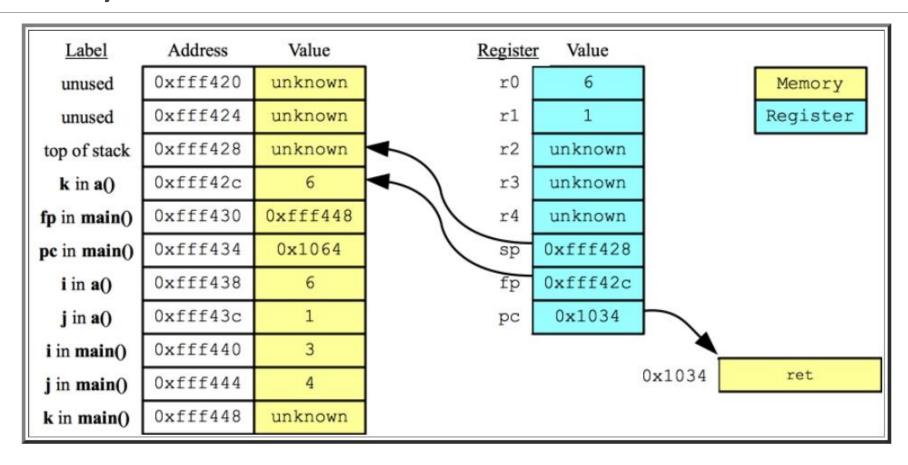
☐ Yığını etiketlemek iyi bir uygulama

- □Şimdi, jsr deyimi (pc+4)'ü yığına ve ardından fp'nin değerini iter-push.
- □Daha sonra bilgisayarı a'daki ilk komuta ayarlar. Bu komut #4 değerini yığına iter, böylece k'ya tahsis edilir. Yığına aktarılan iki parametre"a() daki i" ve "a() daki j" olarak yeniden etiketledik:

- □Şimdi, a()'nın iki bağımsız değişkenini nasıl bulduğunu düşünelim.
- □Eski fp'ın [fp+4]'te ve eski pc'ın [fp+8]'de olduğunu bilinmektedir. Parametreler ters sırada gönderildiğinden, ilk parametre [fp+12]'de bir sonraki olmalıdır.
- □İkinci parametre [fp+16]'dadır. Üçüncü bir parametre olsaydı, [fp+20]'de olurdu ve bu böyle devam ederdi.
- □Şimdi, a()'dan döndüğü andaki duruma bakalım. Bu noktada, a()'nın i, j ve k değişkenlerinin sırasıyla 6, 1 ve 6'ya eşit olduğunu görmelisiniz. k'nin değeri r0 kayıtçısına-register yüklendi, çünkü dönüş değerleri bir prosedürden diğerine bu şekilde aktarılır.

□Son olarak, bilgisayar 0x1064'e ayarlandığında ve fp tekrar 0xfff448'e ayarlandığında, main()'e geri dönmüş oluyoruz.

☐ Yığın işaretçisi sekiz bayt açılır ve dönüş değeri k'de depolanır. main() döndüğünde, sistem

aşağıdaki gibi görünür:

Label	Address	Value	Registe	r Value	2	
unused	0xfff420	unknown	r0	0]	Memory
unused	0xfff424	unknown	r1	1]	Register
top of stack	0xfff428	unknown	r2	unknown]	
k in a()	0xfff42c	6	r3	unknown]	
fp in main()	0xfff430	0xfff448	r4	unknown]	
pc in main()	0xfff434	0x1064	sp	0xfff43c]	
i in a()	0xfff438	6	fp	0xfff448		
j in a()	0xfff43c	1	pc	0x1070		
i in main()	0xfff440	3			. 🔌	
j in main()	0xfff444	4			0x1070	ret
k in main()	0xfff448	6	•			

- ☐Bu örnekteki tüm ana noktaları gözden geçirelim;
- □jsr deyimi dört şey yapar: (pc+4)'ü yığına iter-push, ardından fp'ı, ardından fp'ı sp'ın geçerli değerine ayarlar ve pc'ı verilen prosedürün ilk komutuna ayarlar.
- □ret deyimi, jsr'nin kurduğu şeyi geri alır: sp'yi fp'nin geçerli değerine ayarlar, ardından fp'yi ve pc'yi yığından çıkarır. Bir yordamın argümanları varsa, jsr çağrısını yapmadan önce bunları yığına ters sırada göndermeniz gerekir.
- □ Böylece, bir prosedür çağrıldığında, ilk parametre [fp+12] konumundadır. İkinci parametre [fp+16] konumundadır. Üçüncü parametre[fp+20] konumundadır. Ve benzeri...

- □ Bir prosedür çağırana bir değer döndürdüğünde, değeri r0'da saklar.
- Argümanları jsr'yi çağırmadan önce ittiyseniz-push, o zaman jsr çağrısı döndüğünde yapmanız gereken ilk şey bu argümanları yığından çıkarmaktır.
- □Şu anda adresleri yığın işaretçisinden küçük veya ona eşit olan değerleri kullanmıyor olsanız da, bu adreslerin değerleri olacaktır ve bu değerler deterministik olabilir.
- □Örneğin, son resimde, yığın işaretçisinin üzerinde birçok değer var ve bunların 0xfff42c ile 0xfff43c arasında ne olduğunu biliyoruz çünkü önceki komutların ne yaptığını biliyoruz.

- ☐ Her prosedürün, parametreleri ve yerel değişkenleri için kendi hafıza konumlarını nasıl elde ettiğini görebilmeniz gerekir.
- main() ve a()'nın her biri i, j ve k kullansa da, bunlar için kendi ayrı bellek konumları vardı.
- Ayrıca, bir prosedür yürütüldüğünde belleğin yerel değişkenler ve parametreler için nasıl ayrıldığını ve prosedür tamamlandığında nasıl kaybolduğunu görmelisiniz.
- Her zaman olduğu gibi, jassem.tcl'yi bu program üzerinde kendi başınıza çalıştırmanızı ve neler olup bittiğini anladığınızdan emin olmanız gerekiyor.

Soru-1

1. Assembly kodu;

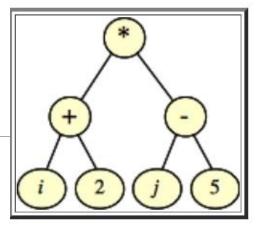
```
int a(int i)
  int s;
  s=i*i;
return s;
int main()
  int i,j;
i=5;
  j = a(i);
return 0;
```

Kayıtçı kaydırma-Register Spilling

- □ Karar verilmesi gereken önemli bir şey, bir fonksiyonun mevcut değeri hakkında endişelenmeden bir kayıtçıyı-register kullanıp kullanamayacağı (a()'nın r0 ile yaptığı gibi) veya bir fonksiyonun kullanmadan önce kayıtçıyı-register yığına kaydetmesi gerekip gerekmediğidir.
- □Bu önemlidir, çünkü örneğin, ana rutinin r3 kayıtçısını kullandığını, ardından "jsr a"yı çağırdığını ve daha sonra r3'ün aynı değere sahip olmasını beklediğini varsayalım.
- □Daha sonra a() ve a()'nın çağırdığı tüm fonksiyonlar, r3'ü kullanmadığınızdan emin olmalı veya kullanmadan önce r3'ün değerini kaydetmeli ve bittiğinde onu geri yüklemelidir.
- □Bir fonksiyon çağrısının gövdesinden önce bir kayıtçının değerini kaydetme ve daha sonra geri yükleme işlemine spilling denir.

- ☐ Farklı makineler ve derleyiciler, Spilling'i farklı şekillerde işler.
- □Örneğin, eski **CISC mimarilerinde** bazen bir fonksiyon çağrısının parçası olacak bir spill maskesi bulunur. Bu, hangi kayıtçıların spill edilmesi gerektiğini belirlerdi ve makine aslında sizin için spill işlemini yapardı.
- ☐ Makinemizde yaptığımız tipik bir spilling çözümü: Fonksiyonlar, değerleri hakkında endişe duymadan r0 ve r1'i kullanabilir. Ancak, bir fonksiyon bunları kullanıyorsa, r2'den r4'e kadar olan kayıtçıların spill-kaydırılması gerekir .

- Aritmetik ifadeleri Assembler'da derlemek için onları ağaçlara dönüştürmek faydalıdır. Örneğin;
- Ağacı değerlendirmek için post-order gezinme (en alt sol düğümden yukarı doğru ilerleyerek gezinir.) yapmanız gerekir (veya kenarların yukarıyı gösterdiğini düşünüyorsanız, ağacın topolojik bir sıralamasını yapmanız gerekir).
- Aritmetik, kayıtçı bazında yapılmalıdır, bu nedenle bu düğümlerin her biri bir kayıtçıda olmalıdır.
- Siz (derleyici), komut sıralaması ve ardından, değerlerine artık ihtiyacınız olmadığından emin olmadığınız sürece kayıtçıları yeniden kullanmamak için kayıtlara düğüm ataması yapmalısınız.


```
int a(int i, int j)
{
   int k;

   k = (i+2)*(j-5);
   return k;
}

int main()
{
   int i;

   i = a(44, 22);
}
```

- □Örneğin yukarıdaki ifadede önce (i+2) hesabını yaptığınızı ve sonucu r0'da tuttuğunuzu varsayalım.
- □O zaman (j-5)' hesaplamak için r0'ı kullanamazsınız. Bu nedenle r2'yi kullanmak zorunda kalacaksınız ve **r2'yi kullandığınız için yığının üzerine spill** etmek zorunda kalacaksınız.
- □Bunu fonksiyonun başında yapıyoruz. **En sonunda, onu yığından geri okuyarak** "unspill" ediyoruz.
- □ Kod, aşağıda yeniden üretilen spill1.jas dosyasındadır. Bunun üzerinden geçmek için jassem.tcl'yi kullanabilirsiniz.

☐ Yerel değişkeni tahsis ettikten sonra r2'yi yığına atmanız gerektiğini unutmayın. Aksi takdirde, k [fp]'de olmayacaktır. Bunu düşünün.

```
push #4
                    / Allocate k
st %r2 -> [sp]--
                    / Spill r2
ld [fp+12] -> %r0
mov #2 -> %r1
add %r0, %r1 -> %r0 / Calculate (i+2) and put the result in r0
ld [fp+16] -> %r1
mov #5 -> %r2
sub %r1, %r2 -> %r1 / Calculate (j-5) and put the result in r1
mul %r0, %r1 -> %r0
                    / Do k = r0 * r1
st %r0 -> [fp]
ld [fp] -> %r0
ld ++[sp] -> %r2
                   / Unspill r2
ret
```

```
main:

push #4 / Allocate i

mov #22 -> %r0 / Push arguments onto the stack in reverse order

st %r0 -> [sp]--
mov #44 -> %r0
st %r0 -> [sp]--
jsr a
pop #8 / Always pop the arguments off the stack after jsr

st %r0 -> [fp]
ret
```

- □a() öğesinin tamamen aynı olduğunu varsayalım. Tek fark, a()'yı iki kez çağırmamız ve dönüş değerlerini toplamamızdır.
- □Bunu bir dakikalığına düşünün -- a()'ya yapılan ilk çağrının dönüş değerini nerede saklamanız gerekir?
- □Bunu r0 veya r1'de saklayamazsınız çünkü bir fonksiyon çağrısı yapmak onları yok edecektir (bunu varsaymalıyız).
- □Bu nedenle, r2 gibi daha yüksek bir kayıtçıda saklamanız gerekir. Sorun çıkmaz, çünkü a(), r2'nin değerinin değişmemesini sağlayacaktır.
- □İşte main() kodu (spill2.jas içinde). main()'in r2'yi de spill ettiğini fark edeceksiniz, çünkü herhangi bir fonksiyon r2, r3 veya r4 kullanıyorsa, bunları da spill etmesi gerekir.

```
int a(int i, int j)
{
   int k;

   k = (i+2)*(j-5);
   return k;
}

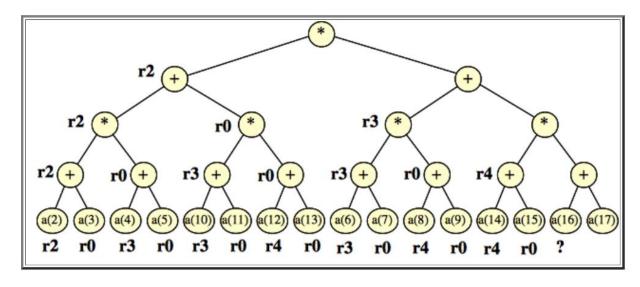
int main()
{
   int i;

   i = (a(10, 20) + a(30, 40));
}
```

```
main:
   push #4
                      / Allocate i
   st %r2 -> [sp]--
                      / Spill r2
                      / Call a(10, 20) and store the result in r2
   mov #20 -> %r0
   st %r0 -> [sp]--
   mov #10 -> %r0
   st %r0 -> [sp]--
   jsr a
   pop #8
   mov %r0 -> %r2
                      / Call a(30, 40) and add the result to r2
   mov #40 -> %r0
   st %r0 -> [sp]--
   mov #30 -> %r0
   st %r0 -> [sp]--
   jsr a
   pop #8
   add %r0, %r2 -> %r0
   st %r0 -> [fp]
                      / Unspill r2
   ld ++[sp] -> %r2
   ret
```

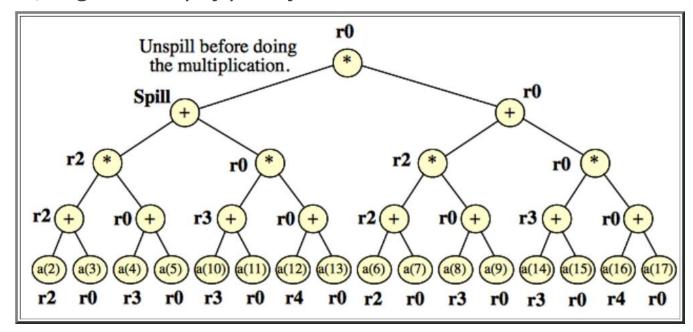
☐ Kayıtçılarınız bittiğinde ne yaparsınız?

```
int a(int i)
{
   return i+5;
}
int main()
{
   int i;
   i = ( (a(2)+a(3)) * (a(4)+a(5)) + (a(10)+a(11)) * (a(12)+a(13)) ) *
        ( (a(6)+a(7)) * (a(8)+a(9)) + (a(14)+a(15)) * (a(16)+a(17)) );
}
```


□Soldan sağa doğru sıralı hesaplama yaparsanız kullanabileceğiniz kayıtçıları (etiketledi) görebilirsiniz. Kayıtçılarımızın tükendiğini göreceksiniz!

- Aşağıda bununla nasıl başa çıkacağınızı gösteriyoruz -- "Spill" olarak gösterilen ara değeri spill etmelisiniz.
- □Bu, r2'yi tekrar kullanmanıza izin verir ve artık kayıtçılarınız bitmez. Son çarpma işlemini yapmadan önce, değeri bir kayıtçıya boşaltırız.

- □Bunun için assembly kodu: spill3.jas'tadır. Okumak o kadar da zor değil. İşte kritik kod: Toplamın sonucunu (yukarıdaki resimde "spill" ile) yığının üzerine spill ederiz.
- a(13) çağrısıyla başlıyorum. Tamamlandığında, çarpma ve toplama işlemini gerçekleştirirsiniz ve ardından toplama işleminin sonucunu yığına spill ederiz.
- □Sonra denklemin sağ tarafı üzerinde çalışmaya başlarsınız (a(6) ile başlayarak):

```
mov #13 -> %r0
st %r0 -> [sp]--
jsr a
pop #4
add %r0, %r4 -> %r0

mul %r3, %r0 -> %r0 / Multiplication, then Addition, then spill
add %r2, %r0 -> %r0
st %r0 -> [sp]--

mov #6 -> %r0 / a(6)+a(7)
st %r0 -> [sp]--
jsr a
pop #4
mov %r0 -> %r2
...
```

□ Sonunda, a(17) ile işiniz bittiğinde, çarpma ve toplama işlemini yaparsınız. Bir çarpma işleminiz daha var, ancak onun işleneni yığına spill edilen işlenendir. Unspill ederek ve çarpma işlemini gerçekleştirirsiniz.

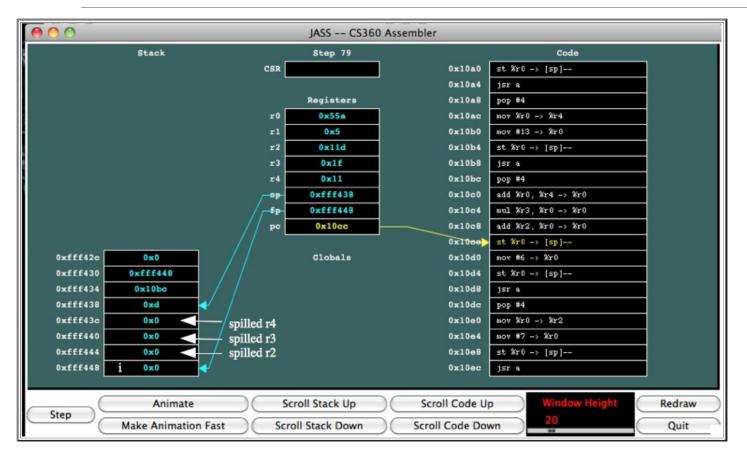
```
mov #17 -> %r0
st %r0 -> [sp]--
jsr a
pop #4
add %r0, %r4 -> %r0

mul %r3, %r0 -> %r0
dd %r2, %r0 -> %r0
ld ++[sp] -> %r1
mul %r0, %r1 -> %r0

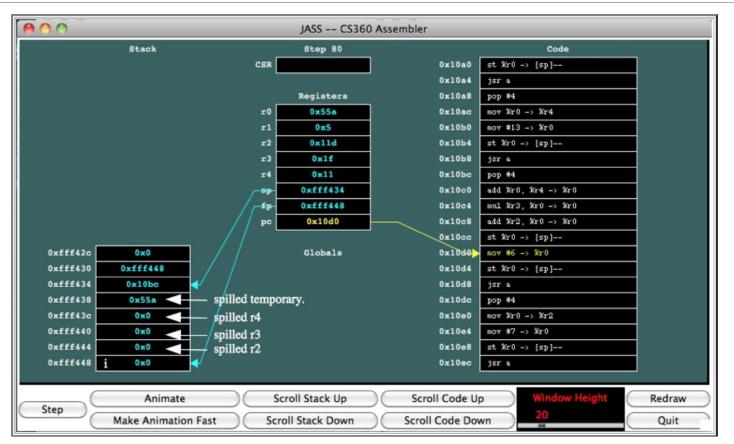
st %r0 -> [fp]

/ Store the result into i

ld ++[sp] -> %r4
ld ++[sp] -> %r3
ld ++[sp] -> %r3
ret
```

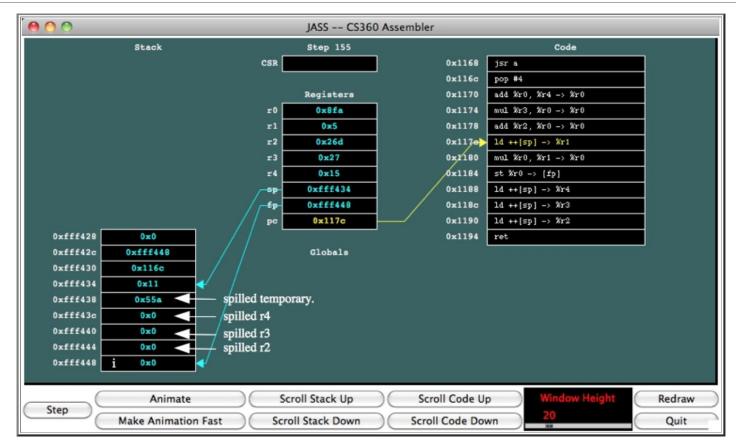

Kendiniz tekrar kontrol edebilirsiniz
-- a(i) sadece i'ye 5 ekler, yani:
r4 (12+5) = 17 = 0x11'e eşit olmalıdır.
r3, (10+5+11+5) = 31 = 0x1f'ye eşit olmalıdır.
r2, (2+5+3+5)*(4+5+5+5) = 15*19 = 285 = 0x11d

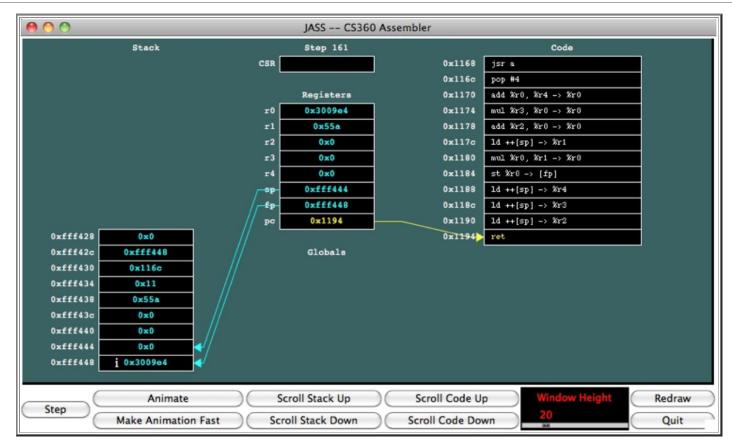
Spill'den sonra, 0x55a yığına gider:

Register Spilling

[&]quot;Unspill" adım adım devam ediyoruz:

Register Spilling

Ve sonunda i, 0x3009e4 = 3148620 olarak ayarlandı.

- □Basit İşaretçi referans kaldırma.
- □Çerçeve işaretçisinden erişilecek olan üç yerel değişken vardır:
- □i (fp-8) konumunda. Bu nedenle, &i eşittir (fp-8) ve i'nin değeri [fp-8]'e yüklenecek ve saklanacaktır.
- □Benzer şekilde, &j eşittir (fp-4) ve j'nin değeri [fp-4]'e yüklenecek ve saklanacaktır.
- □Son olarak, &jp, fp'ye eşittir ve jp'nin değeri yüklenecek ve [fp]'de saklanacaktır.
- □*jp istiyorsanız, [fp]'yi bir kayıtçıya yüklemeniz ve kayıtçının refenransını kaldırmanız gerekir.

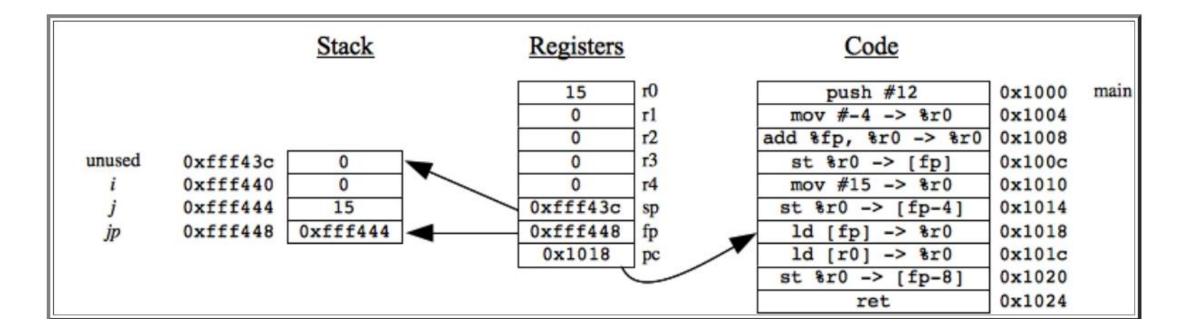
pointer1.c:

```
int main()
{
  int i, j, *jp;

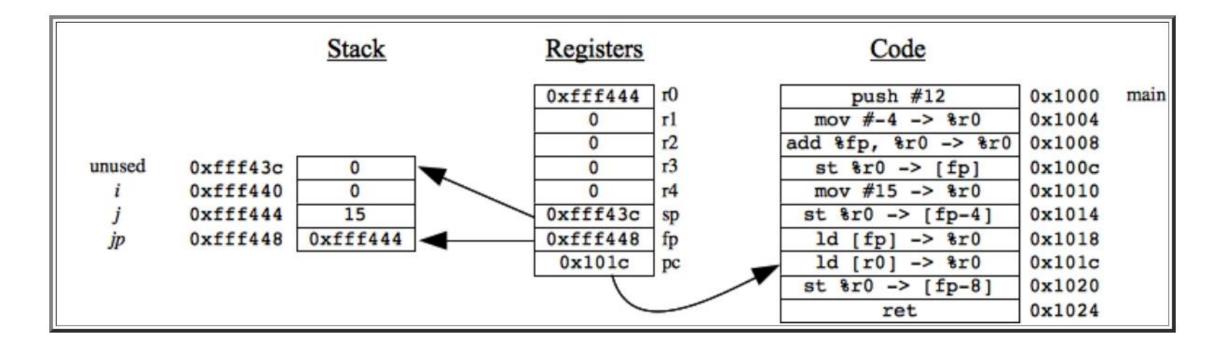
  jp = &j;
  j = 15;
  i = *jp;
}
```

pointer1.jas:

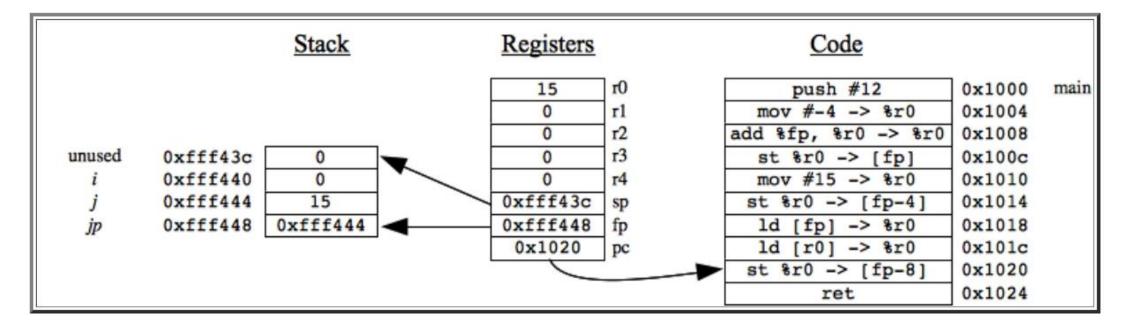
□İşte programın önemli bir parçası olduğunu düşündüğüm şeyin bir kopyası -- "i = *jp" yapmaya başladığınızda:

□&j'yi manuel olarak 0xfff444 olarak hesaplamak zorunda kaldık. Bu değeri jp = [fp] içinde görebilirsiniz. *jp'yi hesaplamak için önce jp'yi r0'a yüklüyoruz:

□ Ve sonra [r0] yüklüyoruz: bu, 0xfff444'teki değeri alıyor, yani 15 (jassem'de bunu 0xf olarak görürsünüz, çünkü jassem her şeyi onaltılık-hexadecimal olarak yapar):

■Son olarak, 15, i'de depolanır (konum 0xfff440).

- □main()'de &i (fp-4)'tür ve i'nin değeri [fp-4]'tür.
- main()'de &j, fp'dir ve j'nin değeri [fp]'dir.
- □a()'da &p (fp+12)'dir ve p'nin değeri [fp+12]'dir.
- □*p elde etmek için [fp+12]'yi bir kayda yüklemeniz ve kayıtçının referansını kaldırmanız gerekir.

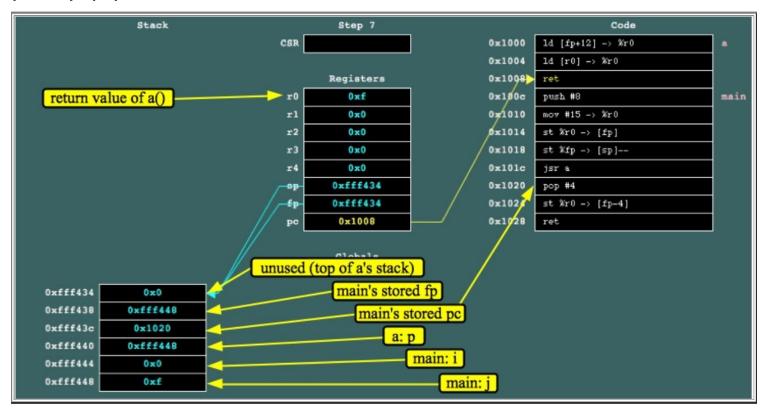
pointer2.c:

```
int a(int *p)
  return *p;
int main()
  int i, j;
```

pointer2.jas:

```
a:
    ld [fp+12] -> %r0
                           / get p's value
                           / dereference it
    ld [r0] -> %r0
    ret
main:
    push #8
                           / j = 15
    mov #15 -> %r0
    st %r0 -> [fp]
    st %fp -> [sp]--
                           / push &j on the stack
                           / and call a()
    jsr a
    pop #4
    st %r0 -> [fp-4]
    ret
```

☐ Yığındaki her değeri tanımlayabildiğinizden emin olmamız gerekli. Bunu, kod a() için ret deyimindeyken yapıyoruz:

Dizi Referans kaldırma

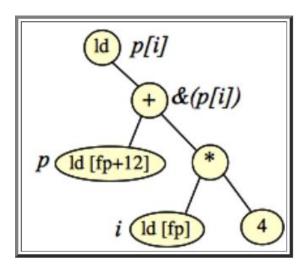
- □ Dizi başvurusunu kaldırma, işaretçi başvurusunu kaldırmaya çok benzer.
- ☐ Dizi indeksini öğenin boyutuyla çarparsınız, ardından onu dizinin en üstüne eklersiniz.
- □Ardından bu değeri kaldırın. Örneğin, pointer3.c'ye bakın:

pointer3.c:

```
void a(int *p)
 int i;
int main()
  int array[5];
  a(array);
```

- □Şimdilik main() hakkında endişelenmeyelim. Sadece belleği ayarlamak için main()'i kullanıyoruz böylelikle **a fonksiyonunun** assembler'ını takip edebilirsiniz.
- ☐Yine, Assmbler'da bulmayı kolaylaştırmak için değişkenlerimizin adreslerini ve değerlerini bulalım:
- ■&i fp'dir ve i'nin değeri [fp]'dir.
- ■&p (fp+12)'dir ve p'nin değeri [fp+12]'dir.
- p[0]'ı elde etmek için, [fp+12]'yi yüklememiz ve referansını kaldırmamız gerekiyor.
- □p[3]'ü elde etmek için, [fp+12]'yi yüklememiz, ardından buna 12 eklememiz (3 * bir tamsayının boyutu) ve ardından sonucu kaldırmamız gerekir.
- □p[i]'yi elde etmek için aşağıdaki değeri hesaplamamız gerekir:[fp+12] + 4 * [fp]

- ☐ Ve sonra referansı kaldırabiliriz. Devam edelim ve referanssızlaştırmayı denkleme koyalım:
- •[[fp+12] + 4 * [fp]]
- □Son derste denklemlerle yaptığımız gibi, bunu bir ağaca çevirelim:

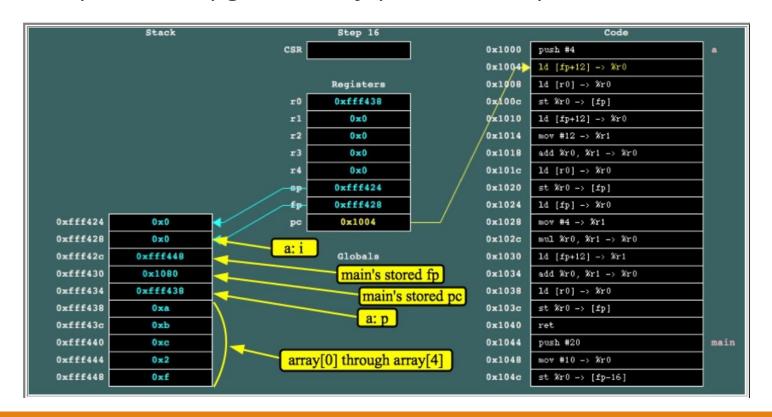

□&(p[i])'yi nasıl oluşturduğumuzu ve sonra onu nasıl kaldırdığımızı görebilmeniz için düğümleri

etiketledik . İşte derleyici (pointer3.jas'ta):

```
push #4
                      / i = p[0]
ld [fp+12] -> %r0
ld [r0] -> %r0
st %r0 -> [fp]
                      / i = p[3]
ld [fp+12] -> %r0
mov #12 -> %r1
add %r0, %r1 -> %r0
ld [r0] -> %r0
st %r0 -> [fp]
                      / i = p[i]
ld [fp] -> %r0
mov #4 -> %r1
mul %r0, %r1 -> %r0
ld [fp+12] -> %r1
add %r0, %r1 -> %r0
ld [r0] -> %r0
st %r0 -> [fp]
ret
```

☐Yine, şimdilik main()'i görmezden geliyoruz. "Push #4"ten hemen sonra a() çalıştırana kadar jassem'de ilerleyelim. Yine, yığındaki her şeyi tanımlamak yararlıdır:

- □p[0]'ın 10'a (0xa), p[3]'ün 2'ye eşit olduğunu ve i'nin 2'ye ayarlandığı için p[i]'nin 12'ye (0xc) eşit olduğunu görmelisiniz.
- Simdi main() hakkında düşünelim. Yapacağı ilk şey, dizinin beş tamsayısını tahsis etmek için push #20'yi çağırmak olacaktır. Bundan sonra, derleyici şunu bilir:
- & (dizi[0]) (fp-16) ve dizi[0]'nin değeri [fp-16]'dır.
- ■&(dizi[1]) (fp-12)'dir ve dizi[1]'in değeri [fp-12]'dir.
- ■&(dizi[2]) (fp-8) ve dizi[2]'nin değeri [fp-8]'dir.
- ■&(dizi[3]) (fp-4) ve dizi[3]'ün değeri [fp-4]'tür.
- ■&(dizi[4]) fp'dir ve dizi[4]'ün değeri [fp]'dir.

- Dikkat edeceksiniz -- "array" için ayrılan bir bellek yoktur.
- Derleyici, "array"in (fp-16)'ya eşit olduğunu bilir -- bu, dizi[0] için bir işaretçidir.
- ☐ Bu bilgiyle donanmış olarak, dizinin öğelerini ayarlamak basittir.
- □a(array) çağırmak biraz daha zordur, ama işte pointer3.jas'ın geri kalanı:
- □a(array)'yi çağırmak için (fp-16)'yı hesaplamalı ve bunu yığına göndermeliyiz.
- ☐Bu, "mov #-16 -> %r0" ile başlayan üç satırda yapılır.

```
main:
   push #20
   mov #10 -> %r0
                         / Store the values of array
   st %r0 -> [fp-16]
   mov #11 -> %r0
   st %r0 -> [fp-12]
   mov #12 -> %r0
   st %r0 -> [fp-8]
   mov #2 -> %r0
   st %r0 -> [fp-4]
   mov #15 -> %r0
   st %r0 -> [fp]
                           / Push array onto the stack
   mov #-16 -> %r0
   add %fp, %r0 -> %r0
   st %r0 -> [sp]--
                           / call a
   jsr a
   pop #4
   ret
```